

Прибуття товариша Л. І. Брежнєва в Алма-Ату

14 березня для участі в торжествах, присвячених двадцятиріччю освоєння цілини в Алма-Ату прибув Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв.

В аеропорту товариша Л. І. Брежнєва тепло зустрічали товариші Д. А. Кунаєв, В. В. Щербинський, П. М. Машеров, Ш. Р. Рашидов, М. С. Соломенцев, Голова Президії Верховної Ради Казахської РСР С. Б. Ниязбеков, Голова Ради Міністрів республіки Б. А. Ашимов, керівники і члени делегацій союзних республік, країв і областей, які прибули на торжества в Казахстан, члени бюро ЦК КП Казахстану, партійні і радянські керівники Алма-Атинської та інших областей республіки, представники громадськості міста.

(ТАРС).

ДО НОВИХ ВИСОТ

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР палко поздоровили робітників радгоспів, колгоспників, спеціалістів сільського господарства, партійні, радянські, профспілкові і комсомольські організації цілининних районів Казахстану і Російської Федерації, всіх учасників освоєння цілининних і перелогових земель із знаменною датою — двадцятиріччям початку освоєння цілини.

Освоєння цілининних земель, говориться у привітанні, є втіленням у життя ленінських ідей про використання величезних багатств країни в інтересах розвитку її продуктивних сил, ще одним переконливим підтвердженням переваг соціалістичного ладу. Воно увійшло в історію нашої Батьківщини як видатний трудовий подвиг, як уособлення єдиних дій усіх радянських народів.

В освоєнні нових земель взяли активну участь усі союзні республіки. В районі освоєння цілини партія послала багато тисяч комуністів, значний загін партійних кадрів, організаторів виробництва, великий вклад у справу освоєння цілининних земель вніс Ленінський комсомол.

Головне завдання цілининного землеробства, підкреслюється в привітанні, полягає в тому, щоб на основі всемірної інтенсифікації сільськогосподарського виробництва, вдосконалення системи землеробства, зростання культури рільництва і тваринництва давати державі з кожним роком все більше зерна, м'яса, молока, вовни та іншої продукції.

ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР висловили тверду впевненість, що трудящі цілининних районів будуть з ще більшою активністю і наполегливістю боротися за здійснення рішень XXIV з'їзду КПРС і доб'юються успіхів у дальшому розвитку сільського господарства.

(ТАРС).

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ В 1939 РОКУ.

МОНТОРІНГ І ЕКСПЕРТИЗА

Рів видання XV

№ 33 (1825)

16 БЕРЕЗНЯ 1974 року

Ціна 2 коп.

ГЕРОЇЧНІ ЗВЕРШЕННЯ ПАРТІЇ І НАРОДУ

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ В АЛМА-АТІ, ПРИСВЯЧЕНЕ 20-РІЧЧЮ ОСВОЄННЯ ЦІЛИНИ

АЛМА-АТА. В історію нашої Батьківщини, у літопис чудових звершень радянського народу назавжди увійшла героїчна епопея освоєння цілининних і перелогових земель. Волею партії, самовідданою працею радянських людей — представників усіх союзних республік, трудівників села і промисловості, демобілізованих воїнів, комсомольців, нашої славної молоді перетворено раніше необроблювані землі. На них вирости радгоспи, збудовано промислові підприємства і наукові центри, в цілининних районах на Сході країни створено нову велику зернову базу.

Видатним подвигом радянського народу назвав освоєння цілини товариш Л. І. Брежнєв. Це яскрава сторінка трудового героїзму радянських людей, школа інтернаціонального виховання. Це — і нові, широкі можливості дальшого втілення в життя ленінської ідеї про використання земельних ресурсів в інтересах продуктивних сил країни.

Великий вклад в освоєння безкрайніх цілининних степів внесли ра-

зом з усіма братніми народами трудівники Казахської РСР. Торік Казахстан дав країні понад мільярд пудів хліба. Значна частина його — щедрий дар цілини.

Святково прикрашена столиця Казахстану — Алма-Ата. Тут у Палаці імені Леніна, 15 березня відбулось урочисте засідання партійних, радянських і сільськогосподарських органів з участю представників громадських організацій Казахстану, присвячене 20-річчю освоєння цілини. На торжества прибули делегати союзних республік, країв і областей країни.

Палкою тривалою овацією зустріли присутні товариші Л. І. Брежнєв, А. А. Гречка, Д. А. Кунаєв, В. В. Щербинський, П. М. Машеров, Ш. Р. Рашидов, Г. В. Романова, М. С. Соломенцев.

Учасники урочистого засідання одностайно, під бурхливі оплески обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС.

Відкриваючи урочисте засідання, з промовою виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший сек-

ретар ЦК Компартії Казахстану товариш Д. А. Кунаєв.

Слово надається Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву. У залі виникає бурхлива овація. Усі встають. Лунають вигуки «Слава КПРС!», «Ленінському Центральному Комітетові — слава!», «Ура!».

Промова товариша Л. І. Брежнєва була вислухана з величезною увагою і не раз переривалася палкими тривалими оплесками. Заключні слова промови учасники урочистого засідання зустріли стоячи палкою овацією. Присутні скандують: «Слава КПРС!», «Радянському народові — слава!», «Підкорювачам цілини — слава!», «Ура!».

Потім на засіданні виступили представники братніх республік, Москви, Ленінграда, країв і областей.

З великим піднесенням учасники урочистого засідання прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР.

(ТАРС).

На фото: О. КОЗАЧЕНКО.

ПРАВОФЛАНГОВІ

— Кожен майстер машинного доіння знає, що успіх насамперед залежить від трудової віддачі і, що приходять він до тих, хто працює з любов'ю, захоплено, — сказала Ольга Козаченко, отримуючи цінний подарунок — іменну кришталеву вазу та приз газети «Молодий комунар» «Перший тридцятичниця Кіровоградщини». — Нині всі мої подруги по змаганнях, усі, хто включився у Всесоюзне соціалістичне змагання, добре розуміють, що зараз вже нікого не задовольняють рекордні досягнення окремих доярок. Успішному виконанню планів визначального року п'ятирічки сприятиме масовий рух за тридцятичці надолі.

І молоді майстри машинного доіння Кіровоградщини вже в січні взяли стрімкий розгін. Серед призвищ десяти крашчих молодих доярок області ми не побачили тоді знайомого: «Ольга Козаченко».

ВОНИ СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ:

За два місяці надоїли кілограмів молока: Єлизавета Козар — колгосп «Дружба» Онуфрїївського району — 851; Надія Говорун — колгосп імені Ульянова Голованівського району — 797; Валентина Чорна — колгосп імені Ульянова Олександрівського району — 742; Алла Перець — колгосп імені Шевченка Новоукраїнського району — 740; Лідія Кириченко — колгосп «Шляхом Леніна» Онуфрїївського району — 735; Ольга Козаченко — Несватківський відділок

Та лютий став для комсомляки із Несватківського відділку радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату місяцем повернення до списку переможців.

А змагання нині очолила двадцятидвохрича комсомолка із колгоспу «Дружба» Онуфрїївського району Єлизавета Козар. За два місяці вона надоїла на кожну корову по 851 кілограму молока.

радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району — 734; Марія Дзіна — колгосп імені Чапаєва Добровеличківського району — 713; Надія Костюченко — колгосп «Шляхом Леніна» Онуфрїївського району — 699; Марія Туренко — колгосп «Путь Ильича» Знамянського району — 673; Валентина Тарасенко — колгосп імені Жданова Світловодського району — 668.

НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «МК» 3000 ПЕРШІЙ ТРИДЦЯТИЧНИЦІ КІРОВОГРАДЩИНИ

«ЧЕРВОНА СУБОТА»: НА ПРАЦЮ НАТХНЕННУ!

У фонд п'ятирічки

Ініціативу передових московських підприємств — провести 20 квітня комуністичний суботник на честь 104 річниці з дня народження В. І. Леніна — підтримав колектив Кіровоградської взуттєвої фабрики. На ударну працю вийде 1300 чоловік. Серед них — 300 комсомольців. В день суботника, за попередніми підрахунками економістів, буде виготовлено 9700 пар дитячого взуття на суму 33 тисячі карбованців. Уся продукція — із зекономлених матеріалів. У фонд дев'ятої п'ятирічки взуттєвими передадуть 3 тисячі карбованців, зароблених під час суботника.

Л. БУГАЄНКО.

Робота для всіх

Сповнений рішучості покзати в день 20 квітня зразок організованості і добитись найвищої продуктивності праці колектив Кіровоградського дослідного заводу конструкторського бюро системи вимірювання мас.

На робочих місцях будуть працювати 40 чоловік. За день вони випустять готової продукції на суму 91 з головною тисячею карбованців.

Свої завдання і у комсомольців та молоді заводу. Вони виготовлять ваги марки ВНІО-2 по 5 штук.

Ф. ЖОСАН, зав. відділом комсомальських організацій Ленінського району ЛКСМУ міста Кірово-

Урожай-74

КОЖЕН день наближає посівну. Віють весняні вітри над полями, хлібороб у чеканні. І приємно йому, проходячи повз лінійку готовності, бачити на машинах напис «Д-74».

Ці позивні знаки посівної красуються на машинах і агрегатах. Поставити їх дозволила комісія по перевірці готовності техніки до весняно-польових робіт. Члени цієї комісії — хлібороби із колгоспу імені 40-річчя Жовтня О. Сіренко, П. Шмигаль, А. Куліш, В. Сіренко, М. Тригуб залишили-

ся задоволені якістю ремонту грунтообробного знаряддя та посівних машин. На лінійці готовності вже стоять 6 зернових та 3 кукурудзяні сівалки, 12 культиваторів різних марок, інше грунтообробне знаряддя. Комсомолец Віктор Сендюк відремонтував «Херсоньць-7».

Трактористи Іван Каверін, Василь Слатицький, Микола Половцев, Іван Баринков, Іван Тинга вели агрегати у загінки і розпочали закривати вологу, обробивши першого дня 300 гектарів площі. Механізатори зобов'язалися закрити вологу у тислі строки.

Це допоможе виконати наш зустрічний план — виростити і зібрати з кожного гектара по 32 центнера озимої пшениці, 27 — проса, 32 — ячменю, 20 — гороху, 23 — соняшнику, 45 — кукурудзи, 275 — цукрових буряків.

Це допоможе виконати наш зустрічний план — виростити і зібрати з кожного гектара по 32 центнера озимої пшениці, 27 — проса, 32 — ячменю, 20 — гороху, 23 — соняшнику, 45 — кукурудзи, 275 — цукрових буряків.

ВЕСНИ ПОЗИВНІ

РЕЙД «МК» І ОБЛАСНОГО ШТАБУ «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА» НА «ЧЕРВОНІЙ ЗІРЦІ»

„АВРАЛ“ НЕ ПЛАНУВАЛИ

На вранішній виробничій нараді йшла ділова розмова. Короткі запитання — і такі ж короткі, але вичерпні відповіді. Один з перших діалогів привернув увагу. Це начальник виробничого відділу заводу В. В. Тюрєнєв цікавився, скільки сошників на запчастини виготовили минулої доби в механоскладальному цеху № 1. Дізнався начальник цеху С. В. Гомашпольський:

- Чотири тисячі двісті.
— А треба було?
— Чотири тисячі дев'яносто.
— Чому відстали?
— Погано працювала перша зміна. Короткий діалог. Чи не характеризує він виконання однієї з найголовніших завдань підприємства зараз? Тому і зацікавив виробничий діалог учасників рейду, мета якого була перевірити хід виконання завдань до весняно-літніх робіт.

Важливе завдання у червонозорівців з початку року. Паралельно з виготовленням понад 25 тисяч сівалок до травня необхідно відвантажити в першому кварталі запчастини 270 найменувань на суму мільйон сто тисяч карбованців. З нетерпінням чекають в багатьох колгоспах і радгоспах країни деталі і вузли до машин, які вийшли з ладу. Весна квапить з кожним днем, на півдні вже розпочалася сімба.

— Завдання зараз таке, щоб до двадцятого березня закінчити випуск всіх запчастин, запланованих на квартал, — повідомив начальника планово-економічного відділу П. Д. Ковєрґа.

Строки визначені чітко і незбаром на календарі зазначився й останній вказаний день. Підганяють і замовники. В день проведення рейду, наприклад, із Старопольського краю приїхали машинною по запчастини — не чекали, поки доставлять поїздом. А чекати, мабуть, довелося б. Висновок такий прийшов після розмови з заступником начальника відділу збуту В. З. Усатенком. За січень — лютий план відвантаження запчастин завод виконав на 602 тисячі карбованців при плані 698,8 тисячі.

Прийми відставання мають різний характер. Невчасно доставили на завод підшипники кочення, в січні зовсім не виготовляли сошники і диски — не було дискової сталі. Це, так би мовити, об'єктивні причини, які загальмували виконання завдань, і які від підприємства не залежать. Але чи можна поспішити на їх рахунок списати загальний результат? Із 239 найменувань запчастин, виготовлення яких треба закінчити в березні, на своєму цьому місяці були готові повністю тільки 113.

ТА ЗАЛИШИМО цифри. Підємо в цехи, на ділянки, в бригади. Перший маршрут — цех комплектації глухого ящика. Тут виготов-

люють рамки до сівалок, зубчатки. Всюди враження чіткого ритму, порядку. На конвеєрі проливаються свіжешофарбовані деталі. На столі начальника цеху В. В. Герєхова остання «обликавка»: «За минулу добу найкраще відпрацював МСЦ № 18, який виготовив 39 надпланових сівалок» А ось по запчастинах тут теж відставання. З 72-х найменувань належить виготовити ще половину. Як пояснив В. В. Герєхов, затримують ливарний цех ковкого чавуну — не дають литва на рамки-розмежувачі, та навчально-виробничий цехи. Але складальники докладають багато зусиль, щоб ліквідувати борг. В графіку виготовленням запчастини в останні дні темпи помітно зростають. В цьому упевнився член рейдової бригади.

Децю іншу картину показали в механоскладальному цеху № 1. На початку конвеєрної лінії — купа зважених деталей; недавно зроблені і заіржавлені впереміж. Так і йдуть в роботу. В цеху складають яскраві сошники і диски — найбільш «популярні» запчастини у замовників. Саме вони і дали найбільший процент боргу в минулі місяці.

Згадалась ранкова нарада і пояснення: «Погано працювала перша зміна». А як сьогодні справи (ми теж потрапили в першу зміну)? Зупинившись біля контролера Анастасія Григорівна Кемпана. Уважно перевіряє кожен сошник: нема дефектів — кладе на стрічку конвеєра, а — в бік. До обіду майже 60 сошників відбракував. Навіть якщо не всі підуть в брэх повністю, на переробку теж потрібен час — робочий час. А чи можна дозволити таку розкіш, тим більше коли половина найменувань запчастин, запланованих на квартал, ще не виготовлена?

У членів рейдової бригади склалися враження, що комсомольське бюро цеху не хвилює таке становище. А вже тут працює чотири комсомольсько-молодіжні бригади. І серед них ініціатори багатьох патріотичних починань — бригади Віктора Недопаса, Віктора Аколішнова. Тут трудяться понад триста чоловік комсомольців і молоді. Не може бути байдужими для них, коли в господарствах залягають «на прикол» в гарячу по-

ру бодай кілька сівалок. Та комсомольське бюро поки що не запалило юнаків і дівчат на важливу і відповідальну справу. І позути висять тут вораши. Біля конвеєра складання сошників читаємо: «Товариші! Вам необхідно зібратися в січні...»

І АНЦЮЖОК муршутів нарешті привів і на склад запчастин. Фактично складу немає: будинок непристосований для зберігання деталей та зубців сівалок, асфальтований майданчик — просто небя. Під стіною купу ящиків зубчаток що й до цього часу вприває замкнений сніг. Та вразі найбільше виразний вигляд складу. Біля протилежної брами стіни — великі калюжі води.

— Вам ще поталанило, — засміявся контролер Ольга Іванівна Підлісна, — буває, тут море розливається. Ось незбаром ростане — приходить. Як задохнеть, те ж саме.

У воді лежать запчастини, бо більше ніде їх тримати. Поки дійде черга відправляти, іржа остигне залишити слід. Три роки тому тут заштували склад тимчасово, та затягнувся строк квартирування.

На адресі замовників запчастини йдуть звідси не завжди вчасно. У працівників складу серйозні претензії до транспортно-експлуатаційної контори станції Кіровоград. Нерідко по півдні простояють вантажники складу через затримку контейнерів. А потім починаються «аврали».

А їх не повинно бути. Весна прищиплює екзамени не тільки хлібороба, а й робітника, що творить машини хлібосіяння. І витримати цей екзамін червонозорівці вважали своїм поточним обов'язком. Зараз всі сили сиримані на те, щоб до 20 березня будище відвантажити замовникам усієї запчастини.

ДЛЯ УСПІХУ такого важливого завдання міг би сказати вагоме слово і заводський штаб «Комсомольського прожектора». На жаль, протягом минулих двох місяців тут не провели жодного рейду-перевірки виконання замовлень на запчастини, жодного засідання членів штабу з цього питання. Листівки «КП», які випускалися в цехах, знову таки були лише епізодами. Часу у дозорців залишилося небагато. Використати його треба так, щоб промені «КП» допомогли відшукати резерви багатьом молодим червонозорівцям.

Рейдова бригада: М. МИХАЛЬСЬКИЙ — головний інженер Управління постачанням обласного об'єднання «Сільгосптехніка», С. СИДОРОВ — інструктор ОК ЛКСМУ, В. САЛІЄНКО — бригадир тракторної бригади № 3 колгоспу ім. Леніна Кіровоградського району, І. ГРАБКО — член обласного штабу «Комсомольського прожектора», С. СВИРИДЕНКО — інженер-конструктор, заступник начальника штабу «Комсомольського прожектора» заводу «Червона зірка», В. КУНЦІН — секретар завкому комсомолу Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, О. БАСЕНКО — снейкор «Молодого комунара».

ВИХОВУЄМО ГРОМАДЯНИНА Бєсїди з молодими батьками

А НТОН Семенович Макаренко говорив, звертаючись до батьків: «Ви народили і виховуєте сина або дочку не тільки для вашої батьківської радості. У вашій сім'ї, під вашим керівництвом росте майбутній громадянин, майбутній діяч і майбутній борець. Якщо ви наплутаете, виховаете погану людину, горе від цього буде не тільки вам, але й багатьом людям і всій країні».

Сім'я спільно з навчально-виховними закладами повинна забезпечити всебічний гармонійний розвиток особистості дитини. Важливу роль відіграє в цьому трудове виховання.

Помилково було б думати, що в епоху розвиненого соціалізму зна-

Познайомилися й з Гєною. Симпатичний хлопчина з рожевими пухлякими щічками. Але якийсь кімнатний. Вчиться в четвертому класі. Розумові здібності добрі, але оцінки: «4» і «3», зрідка трапляються «двійки». Всі уроки виконує під безпосереднім керівництвом і при допомозі батька. Вдома окрім уроків не береться, як кажуть, і за холодну воду. Бабуся бігас по магазинах, порастєть на кухні, господарює на подвір'ї, чистить Гєні черевки, одяг. Навіть книжки й зошити складає йому в портфель. А онук вередує: «Бабко, а де моя ручка?», «А чого це в мене черевки брудні?» Бабуся біжить «направляти свої помил-

ПРАЦЯ: ВЕЛИЧ І ЩАСТЯ

чення посадової продуктивної праці дітей прилягається, що їх праця повинна обмежуватися лише навчанням. Такі моголи нерідко призводять до морального каліцтва молоді, формують емоційного споживача за рахунок праці інших; до того ж створюються вкрай несприятливі умови для фізичного розвитку такої людини.

Виключаючи дитину із сфери посильної продуктивної праці на користь сім'ї, певного колективу, суспільства, ми калічимо її, не готуємо до життя, не дбаємо про її майбутнє щастя — щастя людини-колективіста, людини-творця. А вже, як підкреслював Л. І. Брежнєв у Звітній доповіді ЦК КПРС XXIV з'їздові КПРС, «...на одному з перших місць в ідеологічній роботі, яку провадить партія, стоїть виховання в радянських людей нового комуністичного ставлення до праці».

ШИВЕ сім'я. Батько, мати, бабуся. І десятирічний Гєна. Батько працює інженером-конструктором на заводі, мати — завідувачкою магазином. А бабуся порядком по господарству. Усі працюють, не покладаючи рук. Звідки в них це?

«Все життя з дитинства працювала, — з гордістю говорить 65-річна бабуся, — і як оті люди можуть без труда? Як працюю, то радість на серці, якість молодію...»

«Дитинство припало на воєнні і повоєнні роки. Жили в селі. Змалку батько і мати давали роботу на кожний день. А нас було четверо дітей в сім'ї. І вчилися, і працювали».

Встигали все зробити, ще й гудяти бігали до річки». Це батько, нинішній інженер-конструктор. Таку ж школу пройшла і його дружина.

«О, тепер так чудово жити! — додає вона. — Ми все робимо, щоб хоч наш Гєна не знав отької праці в свої дитячі роки. Хай вчиться. Вростєть — ще напрацюється...»

ки», аби дитина росла щасливою. Але чи ж буде так? Чи стане праця для нього фізичною і розумовою — джерелом радості? Чи виростєть з Гєни людина, яка вбачатимє щастя свого життя в праці, щоденній праці на користь суспільства? Ні, не знаємо: він справжньої радості, не буде він по-справжньому щасливою людиною! Тут батьки не зрозуміли головних завдань виховання своєї дитини і виявили безвідповідальність перед суспільством.

ЩОБ ПРАЦЯ стала вищим символом життя людини, органічною потребою буття, до неї треба привчати з раннього дитинства. Міщанська філософія: «Виростєть, ще напрацюєтесь» — не виправдовує себе. В результаті виростєть лєдєр, який не забуває повторювати: «Мєні належить», «Я повинен мати, он же у сусідів є», а на роботі: «Я своє вже відробив, чого ви з мене хочете?»

І чи щасливі воєні їх «щастя» — міщанське самозадоволення, для радянської людини ніколи не було ідеалом.

Батьки несуть відповідальність перед державою за виховання повноцінного громадянина, повноцінної людини, яка щастєть вбачає у творенні радості для інших. Тому тішитися тим, що ось наш Гєна чи Вова, Іра чи Тома всім забезпечені, їм не треба працювати, милуватися ними лише як парниковими квітами взимку — творити зло для майбутнього своїх дітей і перед суспільством в цілому, позбавляти їх справжнього щастєть.

В. ОМЕЛЯНЕНКО, завідувач кафедри педагогіки Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна.

ВЕЛИКИЙ ПОДВИГ НАРОДУ

Віки дрімала на сході нашої країни квітлева цілинна земля. Двадцять років тому волею Комуністичної партії почалося її освоєння. Першими ситуастами, які виявили бажання поїхати на роботу в далекий край, були комсомольці.

За п'ятиками комсомолу, за вєтєряна свого серця в райони Казахстану, Уралу, Сибіру, Далєкокого Сходу поїхали сотні тисяч добровольців. Це були люди героїчного складу. Їм довелося долати величезні труднощі. Не було житла, не вистачало техніки, все треба було створювати наново. Вели вершини небачені трудові подвиги. Участь в освоєнні цілини є однією з яскравих сторінок літопису Ленінського комсомолу.

Завдяки наполегливій праці радянських людей у короткий строк було введено в оборот майже 32 мільйони гектарів родючих земель, що дало можливість створити на сході країни нову велику зернову базу, значно збільшити виробництво не-

лише товарного зерна, а й тваринницької продукції.

Після героїчної епопеї освоєння цілинних і перелогових земель Казахстан не раз радував Батьківщину великим хлібом, сталими успіхами у тваринництві та інших галузях народного господарства. Тільки за перші два роки дев'ятого п'ятиріччя він заснавав у державні засіки і мільярд 812 мільйонів пудів хліба. В третьому році п'ятиріччя країна одержала більш, як мільярд пудів казахстанського зерна.

На степових просторах виростили нові радгоспи, збудовано сучасні промислові підприємства.

На фото: Дніпропетровськ. Група комсомольців, які відїжджали на освоєння цілинних і перелогових земель, на пероні вокзалу. Березень 1954 року. Казахська РСР. Перша цілина борошна.

Фотохроніка РТАУ.

СВЯТО КРИЛАТОГО ДРУГА

З 15 по 20 березня —
Дні зустрічі пернатих в області

На крилах мільйонів птахів повертається у наш краї весна. Ти чуєш, друже, наближення цих маленьких крилатих істот, яких інстинкт кличе на батьківщину? Тих сонячним радісним співом повняться вже величезні простори від південних морів і тропіків до ще не вигрітих ланів України. В цьому радісному шебеті оживають земля, ліси, сади.

І, звичайно, знаєш ти, що не тільки радісні концерти несуть із собою на землю наші птахи. Скільки користі вони дають людям. Одна з найменших пташок — ко-

ролюк (золотомушка) винищує протягом року від 8 до 10 мільйонів дрібних комах. Грак за день оранки визирає на ріллі до 400 дротяників. Денна норма великого строкатого дятла — 300—400 короїдів та інших шкідливих комах. Зерноїдні птахи (щиглі, чижі) чудові санітари полів, — поїдаючи насіння бур'янів, вони розчищають поля. А скільки користі приносять птахи, які знищують шкідливих гризунів!

У чернати багато урошких доузів. І як свідчення цього — велика

кількість шпаківень і гонимців на деревах. Чимало з них не були порожніми під час зимових холодів. Особливо старанно турбуються про пернатих у Новоукраїнському, Світловодському, Новгородківському, Олександрійському районах, в 9, 13, 16, 18, 30, 34 школах Кіровограда. Гірше йдуть справи в Маловисківському, Новомиргородському, Петрівському районах. Тут майже не вивчається видовий склад птахів, мало виготовляють синичників і дуплянок, не організовано підгодівлі птахів.

Зараз, у перші дні весни, про птахів потурбуватися особливо пильно. З цією метою в усіх школах області проводиться традиційне свято — «Дні зустрічі пернатих». Перед усіма його учасниками постають завдання:

- створити в парках, скверах, лісах пташині містечка, закріпити їх за окремими класами;
- кожному учневі розвісити штучні гнізда в біля своїх садів, у садах;
- розпочати вивчення видового складу місцевих пернатих;
- широко пропагувати значення охорони і принадування крисних птахів.

М. МАЛЯВКІНА,
керівник зоологічного гуртка обласної станції юних натуралістів.

АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ НАДІПКА ЗАХОПЛЮВАЛАСЬ ШЕ В ШКІЛЬНІ РОКИ. І ОСЬ ТЕПЕР ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ ПУШКІНА ВОНА ВИКЛАДАЄ ЇЇ У НОВГОРОДКІВСЬКІЙ ВОСЬМИРІЧНІЙ ШКОЛІ.
На фото: Надія БОРЩ.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ДОРОГА В СТЕП

В кожного із нас свої тривоги —
В хлібороба зараз лиш одна:
Пролягла у степ йому дорога,
Де майнула хусткою весна.
На долоню ліг м'який чорнозем,
А уста всміхаються: «Пора!»
В нім людська поезія і проза,

В нім людська щаслива зоря...
Побіжать струмочки золотисті,
Щоб колоссям потім прирости —
Можна буде на кленовім листі
Коровай небачений спекти.
В хлібороба вже свої тривоги,
І звучить, мов пісня, посіана.

Пролягла у степ йому дорога,
Де майнула хусткою вона!..

Михайло РОДИНЧЕНКО.
с. Олександрівка,
Доліньський район.

«ЮНОСТІ» — 10

Хто бачив, як танцює «Юність», той назавжди запам'ятав хвилюючі, ніжні народні мелодії, чарівний малюнок танцю. Так, справді майстерно виконує кожен свій номер народний самодіяльний ансамбль танцю Кіровоградського педагогічного інституту імені Пушкіна.

Нещодавно йому виповнилося десять років. Перший десяток років учасникам ансамблю творчі пошуки в настірливій праці, безліч концертів перед трудящими міст і сіл області, поїздки до Болгарії, Югославії, Бельгії, Франції, Туреччини, заслужені нагороди. Він виконав більше двохсот танцюристів.

Урочистому засіданні на честь ювілею. Відбувалося воно в Палаці культури авіаторів міста Кіровограда. Того вечора учасники ансамблю отримали безліч щирих побажань, квітів, посмішок. Вітали їх представники громадськості міста та області. А потім ансамбль виступив перед присутніми з великою святковою програмою.
М. БОРИСОВА.

НА ВАШЕ ЗАМОВЛЕННЯ

Відповідаючи на запитання нашої анкети «Пісня у твоєму житті», восьмикласниця Олена Гірбова з Помічної, десятикласниця з села Веселівки Бобринецького району Галина Могіла, учениця 7-го класу Кам'янобрідської посирітської школи Ульянової району Наталка Сокирко та багато інших дівчат пишуть, що вони хотіли б, аби «Молодий комунар» надрукував пісню С. Тулікова «Не повторється таке ніколи». Цю пісню замовляє і дев'ятикласниця Люба Шпачова з середньої школи № 32 міста Кіровограда. Вона співає в шкільному хорі, у вокальній групі естрадного ансамблю, відвідує музичну студію, займається в театрі юного глядача.

«Цю любов до пісні, — пише дівчина, — мені припала мама. Вечорами вона співала українських та російських пісень, а я слухала, затамувавши подих».

Отже, виконуємо замовлення Люби Шпачової та інших любителів співу.

НЕ ПОВТОРЯЄТЬСЯ ТАКОЕ НИКОГДА

Слова М. Пляцковського.

Музыка С. Тулікова.

В шкільнісе очю сморит облага,
Бесконечным кажется урок,
Слышно, как скрипит керничко
И ложатся строкки на листок.
Первая любовь, звонок года,
В лужах голубых стекляшки
Не повторяется, не повторяется,
Не повторяется такое никогда!
Незаметный взгляд удивленных
И слова туманные чуть-чуть,
После этих слов в самый
первый раз

Хочется весь мир перевернуть.
Первая любовь, снег на пропоях
В небе промелькнувшая звезда,
Не повторяется, не повторяется,
Не повторяется такое никогда!
Песенка дождя катится ручьем,
Шестьдесят зеленые ветра...
Решимость без причин, споры
или о чем,
Первая любовь, школьные года,
В лужах голубых стекляшки
Не повторяется, не повторяется,
Не повторяется такое никогда!

Музична партитура пісні «Не повторється таке ніколи» С. Тулікова. Текст пісні надруковано поруч з нотами.

ПОДАРУНОК

Гумореска

Почалося це напередодні жіночого свята. Вирішив я приготувати дружині подарунок. Вдень ходжу — думаю, спати лягаю — теж подарунок з голови не йде. А от придумати нічого путнього не можу. Зробити так, як роблять інші чоловіки: купити букет квітів, чи, скажімо, медальйон? Але я не прихильник цього. Ну, скажіть, що таке букет?.. Понюхає його жінка раз, другий... Постоїть він вдень у склянці... А там, дивись, уже в помийниці. Або хоч і медальйон... Вона його раз на рік надіватиме, а про мене згадуватиме ще рідше.

ні, я люблю, щоб мої подарунки нагадували дружині про мене якщо не кожного дня, то, принаймні, щотижня. Отож і ламаю голову: чим її порадувати? Корито для прання близьки й неї вже є... Подарунок ще п'ять років тому. П'ять років ним користується і ще на п'ятнадцять вистачить. Позаторік вручу їй два пінки й двоє відр. Вішник, правда, вже старіє, а з відрами ще й зараз бігає. Торк — підліє вечеру. Це, вважайте, вічна пам'ять. Як тут не згадати чоловіка, коли всі речі кричать: «Це він подарував... Це він...»

Признаюся вам по ширості, що писати дарчі написи стало для мене правилом. Хоч і поморочусь, а все ж напишу. Так, приміром, з коритом я возився цілу добу. Зате ж напис тягнеться через усе дно: «Голубко, сизокрила! Щоб близька була щоразу біла — ти не шкодуєш ні рук, ні мила». На віниках, я навіть поробив бляшані поясочки, на яких повицарпував: «Сміття з хати не виносять». Та найбільше мороки завдала мені коцера. Три дні цюков збуломо, а таки виробува-

«Коли ти сунеш коцеру у піч — не забувай, хто подарував тобі цю річ».

Та все це в минулому. А от чим порадувати дружинку — ніяк не придумав. Навіть стаз побоюватися, що вона може взагалі лишитися без подарунку. Чим би все це скінчилося — не знаю, коли б не заскочив у госпмаг. Дивлюся, аж на прилавку лежить електрична плита «Жар-птиця». Оце, думаю, те, що треба.

Син пірижки полюбляє, я не проти того, щоб поласувати, та й жінка може колись покуштує. Купив я ту «Жар-птицю» і мерщій додому. Тут дружина повернулася з роботи. Я їй з ходу — тиць пакунок у руки. «Дарую, кажу, тобі цю «Жар-птицю»... — і цілу промову виголосив.

Подякувала вона мені. Аж тут де не підійняв Стасик, наш син. Побачивши «Жар-птицю» і до матері: «Мамо, пірижка!» Та так ото жалібно просить. Жінка подивилася на сина, а потім дипломатично до мене: «Я оце заходився б дарувати пірижкими так подібна ж як

збори... Ти, — каже, — розберися сам в інструкції, як поводитися з тією «птицею», а як прийду, роз'ясню».

Справді, думаю, чому б не допомогти жінці, коли вона зайнята важливими справами? Витягли ми із Стасика «Жар-птицю» з коробки, розгорнули на столі схему і уткнулися самі. Стасик з одного боку, я — з іншого. Поки перчитали інструкцію, повернулася дружина. «О, — кажу, — якраз вчасно». І хотів уже починати інструктаж. А вона знову дипломатично: «Ти ж уже, — каже, — знаєш як поводитися з «Жар-птицею», то спеці цього разу і пірижки. Поки я розберусь, скільки то ча у прозде. А литина ж пірижка коцера... Тут і Стасик підліє: «Тату, хоч пірижка...»

Мажуть я рукою, засмак рукави і заходився з пірижками. А сам собі подумав: «Подарував на свою голову». І перд тим, як включити плитку в розетку, на верхній кришці видарував ножем: «Ніколи не даруй дружині речі, які вона перекладе на твої плечі».

В. ЧОРНОГОР.
с. Нова Прага,
Олександрійського району.

До 30-річчя завершення визволення Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників

ТРИДЦЯТЬ РОКІВ тому на території між Ігулом та Південним Бугом точилися жорстокі бої. В складних умовах весняного бездоріжжя війська 2-го Українського фронту від командувача Маршала Радянського Союзу І. С. Конєва і 3-го Українського генерала армії Р. Я. Малановського просувалися вперед, визволяючи наш рідний край від фашистських окупантів.

Воросі чинив опір наступаючим частинам і з'єднанням, чіплявся за кожний метр української землі. Та зупинити наших воїнів не могло вже ніщо. Війська лівого крила 2-го Українського фронту — 5-ї гвардійської армії генерал-лейтенанта О. С. Жадова і 7-ї гвардійської генерал-полковника М. С. Шумилова наступали з південного і північного заходу від Кіровограда в загальному напрямку на Новоукраїнку — Первомайськ.

Намагаючись зупинити просування з'єднань 5-ї гвардійської армії, гітлерівці завадали ударів по наступаючих частинах 13, 95 і 97 гвардійських стрілецьких дивізій в районі сіл Новосемизветьки, Катки, Іванівки. Контратаки ворога були відбиті гвардійцями. Відзначилися у цих боях артилеристи старші сержанти І. Стебасєв, Д. Шаруда, П. Віталова і бронебійники старший сержант В. Кузуба, солдат З. Комільченко. Іван Кавуста першим підіймався в атаку на ворога, врятував в траншеї і впритул розстрілював гітлерівців. Він в'язав рави брав участь у рукопашній сутичці і зняв більше 10 фашистів. Відважний імарець був нагороджений медаллю «За відвагу». Мужньо билися і його товариші комсомольці В. Павенко, А. Бакуи, С. Колєгатов.

ПЕРЕСИЛЮЮЧИ ворожий опір, наші частини і з'єднання просувалися на Новоукраїнському напрямку. 13 березня визволителів радісно зустрічали жителі більше як 100 населених пунктів — Надлаки, Коробчиного, Палівки, Злипки, Іванівки, Плетеного, Ташлика, Захарівки, Частини. 214-ї стрілецької дивізії полковника Г. П. Жукова збільшили районний центр Малу Виску.

В цих наступальних боях наші воїни виявили виняткову витривалість, сміливість, мужність і масовий героїзм. Гарматна обслуга старши-

Героїчно діяв уродженець села Олександрівка Олександрійського району Відважний кулеметник О. Ю. Жижєря, який пізніше був удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

Гарматна обслуга сержанта В. Афінеського з 95-ї гвардійської стрілецької дивізії успішно відбила ворожу контратаку біля села Кам'яний Міст і знищила танк, три кулеметні точки і понад 30 солдатів противника. За виявлену мужність і самовідданість командир гармати В. Афінеський був нагороджений орденом Червоної Зірки, навідинік В. Тегунімаєв — орденом Вітчизняної війни II ступеня, а зряджачий З. Рогін — Слави III-го ступеня. Мужньо діяли воїни з'єднань 7-ї гвардійської армії, які просувалися вперед з південного заходу від Кіровограда на Новоукраї-

ника Л. Д. Дяденка за те, що він відмовився йти із свого рідного села. МІСТО Новоукраїнка та залізничний вузол М. Помічна мали для противника велике значення. Тут було зосереджено Сагато боєприпасів, пального, різного військового майна. Місто було перетворене в сильно укріплений опорний пункт фашистської оборони. Всі підступи до міста, крайні будинки були замінювані.

Перемагаючи шалений ворожий опір, радянські війська 16 березня підійшли до східної, північної і південної околиць Новоукраїнки. В ході жорстоких боїв опір гітлерівців було зламано. Частини 13-ї гвардійської стрілецької дивізії генерал-майора Г. В. Бакланова, 97-ї гвардійської дивізії генерал-майора І. І. Андєєрова, 50-ї дивізії підполковника Н. О. Рубана, 16-ї механізованої бригади полковника М. В. Хотимського, 43-ї артилерійської бригади підполковника А. Б. Русака, 309-го гвардійського мінометного полку підполковника О. І. Денісенка 17 березня визволили Новоукраїнку, яка 31 місяць була окупована фашистами. Над містом замаячила Червоної прапори Перемоги.

На відзначення здобутої перемоги і визволення Новоукраїнки та залізничного вузла Помічна наказом Верховного Головнокомандуючого від 18 березня 1944 року військам, що брали участь у цих боях, була оголошена подяка і в Москві дано салют 12 артилерійськими залпами із 124 гармат. Наказом Верховного Головнокомандуючого від 23 березня 1944 року за визволення Новоукраїнки були присвоєні почесні найменування «Новоукраїнських» семи військовим частинам і з'єднанням.

І. АРТЕМЕНКО,

кандидат історичних наук, учасник визволення Новоукраїнки.

ПІД НОВОУКРАЇНКОЮ

ни В. Мірошніченко зняв ціла ворожих танків і понад 30 фашистів. Гвардієць І. Анутов захопив у полон чотирьох ворожих солдатів.

На підступах до Новоукраїнки мінометники комуніста В. Заїтніна, діючи в бойових порядках віхоті, знищили більше 30 загарбників. Воїни відділення сержанта І. Радченка із 25 стрілецького полку рушили вперед, непомітно підповзли до ворожих позицій, гранатами і вогнем із гвинтівок вони знищили 20 фашистів. Мужньо билися воїни-комсомольці І. Потапов, В. Чорний, А. Нораєв, І. Володін.

ку. Частини 84-ї гвардійської і 409-ї стрілецьких дивізій 15 березня визволили Компаніївку, а 16 березня — Рівне.

Воїни-визволителі на кожному кроці бачили криваві сліди гітлерівців — спалені стіжки сіна і сілони, зруйновані мости і шляхи, замордованих радянських людей. В одному із будинків на північній околиці Новоукраїнки наші війська знайшли 6 дитячих трупи. Очевидці розповідали, що фашисти побачили дітей у підвалі будинку й закидали їх гранатами. В селі Ганівка гітлерівці облили татом і живим спалили 80-річного колгосп-

БЕРЕЗЕНЬ За народними прикметами весна починається 15 лютого. Але у нас найхарактерніші її ознаки проявляються у березні. За словами письменника М. Пришвіна, найпершою приходить «весна води». Дзюркотять веселі струмочки, захоплює велич весняних потоків і паводків. Потім — посвіт крил і різнобарв'я голосів чернатих, що повертаються із теплих країв, голубий пролісок у лісах, пурхання метеликів, дзиччання бджіл...

НА ФОТО: ЛЕЛЕКИ, НЕЗАБОРОМ ВОНИ РІДНИХ ДИМІВІК, ПРОЛІСОК. М. НОЖНОВ. ПОВЕРНУТЬСЯ ДО ФОТО АВТОРА.

ЩОДЕННО І ДІЄВО

М И ЗНАЄМО: цивільна оборона — справа загальнонародна. І вичати методи захисту від зброї масового ураження в нашій країні повинен кожен.

В нашій області нема такого підприємства, учбового закладу, колгоспу чи радгоспу, де б не було налагоджено навчання, не проводились ті чи інші заходи з цивільної оборони.

Чимало робиться для вдосконалення викладання цивільної оборони в машинобудівному технікумі міста Кіровограда. І заслуга в цьому перш за все наших активістів М. Євдокимова, С. Таського, Ю. Ширського. Ветерани разом з комсомольцями потурбувалися про створення учбово-матеріальної бази. До послуг учнів кабінет початкової військової підготовки, клас цивільної оборони, стрілецький тир. Зроблено також макет захисних споруд, електрифіковано макет ядерного вибуху, який зробив комсомолец Олег Буковський (на його грудях красується значок «Готовий до цивільної оборони»). В класі ЦО — кинопроектор «Україна», фільмоскоп, два комплекти діафільмів, діапроектор, сконструйований на пульті управління. Викладач натискає на кнопку — загоряється лампа проєктора, натискає на іншу — на екрані з'являються картини діафільму. І це теж зроблено руками комсомольців під керівництвом викладачів.

Великий інтерес учнів до складання нормативів цивільної оборони, що включені в комплекс ГПО. Ці вимоги вже виконали 259 юнаків та дівчат. Більшість склали нормативи на золотий значок — Олександр Лисовий, Олександр Грингораєв, Надія Лементарьова та інші їх однокласники.

З метою пропаганди комплексу ГПО і, зокрема, питань цивільної оборони в технікумі недавно було проведено тематичний вечір «Ще повинні знати кожен». А ще юнаки та дівчата здійснюють походи під час яких відпрацьовують раніше вивчені питання. Всі ці заходи організовані під керівництвом ветеранів війни С. В. Таського та Г. Ф. Козирського.

Заслуговує на пошпнення досвід наших активістів з ремзаводу «Укрспільгосптехніка», взуттєвої фабрики № 28, заводу «Червона зірка». Тут постійно проводяться заняття санзагонів і санпостів, робітники вивчають методи захисту від зброї масового ураження, беруть участь в навчаннях, які організовує штаб цивільної оборони. В період місячника оборонно-масової роботи цікаві заходи проведені в Новгородківському районі — семінарські заняття з працівниками Будинків культури, клубів і бібліотек, в селах були прочитані лекції «Ще повинні знати кожен», «Населенню про цивільну оборону». В Тарасівській сільській бібліотеці відбулась конференція на тему «Цивільна оборона — всенародна справа», а в районній дитячій бібліотеці комсомолка Олена Носик оформила виставку «Школярів про цивільну оборону», «Умії користуватися індивідуальними засобами захисту». В профтехучиліщі № 6 в період місячника знову чимало зроблено для поліпшення матеріально-технічної бази.

Отже, ріднитися є на кого. І тепер, коли шириться навчання, треба закріпити досягнуте і поширити досвід в усіх колективах підприємств, колгоспів, радгоспів і навчальних закладів області. Працівники штабів цивільної оборони мають провести навчання на найвищому рівні, відпрацювати програму бойової підготовки по залученню населення до захисту від зброї масового ураження. Всі навчання повинні бути забезпечені матеріально, слід обладнати учбові місця. І в цій справі найвищу активність повинні проявити комсомольці та неспівзріла молодь.

П. ПОТАПЧУК, начальник штабу цивільної оборони Кіровоградської області.

17 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.30 — «Телешкола механізатора». (К). 9.00 — Програма передач. (К). 9.05 — Кольорове телебачення. Для дітей. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будівальник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — «Музичний кіоск». (М). 11.30 — Для школярів. «Непохитна і легендарна». (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — Стерінки творчості Б. Кербабєва. До 80-річчя з дня народження. (М). 14.00 — «Донська повість». Художній фільм. (М). 15.35 — Концерт майстрів мистецтв Кара-Калпашкої АРСР. (М). 16.15 — Міжнародна панорама. (М). 16.45 — «На ваші замовлення. Музична програма. (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 19.00 — Новини. (М). 19.15 — Прем'єра телевізійного художнього фільму. «Жилет». (Польща). 19.05 — Кольорове телебачення. «Клуб виноподождєв». (М). 20.05 — На трьох зимах Спартакіади народів СРСР. Закриття. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення.

18 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 10.00 — «Ми купуємо пожежну машину». Художній фільм. (НДР). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — Телефільм. «Є я така професія». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Фізика для учнів 9 класу. (К). 12.05 — «Школа передового досвіду». (К). 12.35 — Кольорове телебачення. «Я + Ти». Конкурсно-розважальна програма. (К). 13.45 — «Україн молодіж». (К). 14.45 — Художній фільм. «Повернення Коста». (Кіровоград). 16.30 — «Мамина школа». (М). 17.00 — «Поезія». (П. Антокольський). (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Вогнище». (М). 18.00 — «Курс — інтенсифікація». (К). 18.30 — Кольорове телебачення. «Смарб і народ». (К). 18.00 — Кольорове телебачення. «Рідні наслідки». Концерт. (М). 19.30 — Кольорове телебачення. «Земля людей». (К). 20.30 — «Наші проблеми». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Шлях до серця». (К). 23.05 — Вечірні новини. (М).

19 ВІСІМЬ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 10.00 — «Ми купуємо пожежну машину». Художній фільм. (НДР). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — Телефільм. «Є я така професія». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Фізика для учнів 9 класу. (К). 12.05 — «Школа передового досвіду». (К). 12.35 — Кольорове телебачення. «Я + Ти». Конкурсно-розважальна програма. (К). 13.45 — «Україн молодіж». (К). 14.45 — Художній фільм. «Повернення Коста». (Кіровоград). 16.30 — «Мамина школа». (М). 17.00 — «Поезія». (П. Антокольський). (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Вогнище». (М). 18.00 — «Курс — інтенсифікація». (К). 18.30 — Кольорове телебачення. «Смарб і народ». (К). 18.00 — Кольорове телебачення. «Рідні наслідки». Концерт. (М). 19.30 — Кольорове телебачення. «Земля людей». (К). 20.30 — «Наші проблеми». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Шлях до серця». (К). 23.05 — Вечірні новини. (М).

20 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 10.00 — «Ми купуємо пожежну машину». Художній фільм. (НДР). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — Телефільм. «Є я така професія». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Фізика для учнів 9 класу. (К). 12.05 — «Школа передового досвіду». (К). 12.35 — Кольорове телебачення. «Я + Ти». Конкурсно-розважальна програма. (К). 13.45 — «Україн молодіж». (К). 14.45 — Художній фільм. «Повернення Коста». (Кіровоград). 16.30 — «Мамина школа». (М). 17.00 — «Поезія». (П. Антокольський). (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Вогнище». (М). 18.00 — «Курс — інтенсифікація». (К). 18.30 — Кольорове телебачення. «Смарб і народ». (К). 18.00 — Кольорове телебачення. «Рідні наслідки». Концерт. (М). 19.30 — Кольорове телебачення. «Земля людей». (К). 20.30 — «Наші проблеми». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Шлях до серця». (К). 23.05 — Вечірні новини. (М).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.